

Живеем така...

Изключително
силно
преживяване.

JEAN - Швейцария

14 момчета от Европа
отпътувахме за Доминиканска
република, където в
продължение на 3 седмици
работихме в училище "Caffè con
Leche" (Кафе с мляко).
Училището се поддържа с
помощта на един от проектите
на даването на Деца за
единство, който те развиват от
повече от 10 години.

С деца от квартала
пребоядисахме 5 училищни
стаи, оправихме спортното
игрище, давахме уроци и
водихме занимания за около
200 по-малки деца.

За мен това беше изключително силно преживяване.
Усещах голяма радост поради факта, че най-накрая мога да
направя нещо конкретно за по-добър свят. Доминиканска
република е много бедна страна, но въпреки това
жителите ѝ са много жизнерадостни. Струва ми се, че съм
получил от тях много повече отколкото съм дал, особено в
училището с децата!

Работихме "с мускули" (боядисване, строежи...) и също
като "учители". Виждайки радостта на децата и ние се
чувствахме щастливи. Преживяхме много силно
взаимната любов между нас.

Ние за тях не бяхме просто учители или посетители, а
приятели, по-големи братя. И за нас те винаги ще останат
нашите малки братчета и сестрички!

**„По това ще познаят всички,
че сте Мои ученици, ако
любов имате помежду си”**

(Йоан 13:35)

Един прекрасен текст от първите
векове на християнството отбелязва,
че „християните не се различават от
другите хора нито по страна, в която
живеят, нито по език, нито по
обичаите. Защото те нито населяват
техни градове, нито говорят по
особен начин, нито водят особен
живот”. Обикновени хора са, като
всички други.

«Но въпреки това притежават тайна,
която им позволява да оставят
трайна следа в обществото, стават
неговата душа ...»: ТАЙНАТА СЕ
СЪДЪРЖА В ТОВА, ЧЕ ТЕ ИМАТ
ЛЮБОВ ПО-МЕЖДУ ИМ.

Това е последната воля на Исус,
Неговото завещание, това е
животът на небето, който Той е
донесъл на земята и споделя с нас,
за да стане част от нашия живот.
Той иска учениците Му, да бъдат
разпознавани по взаимната
любов.

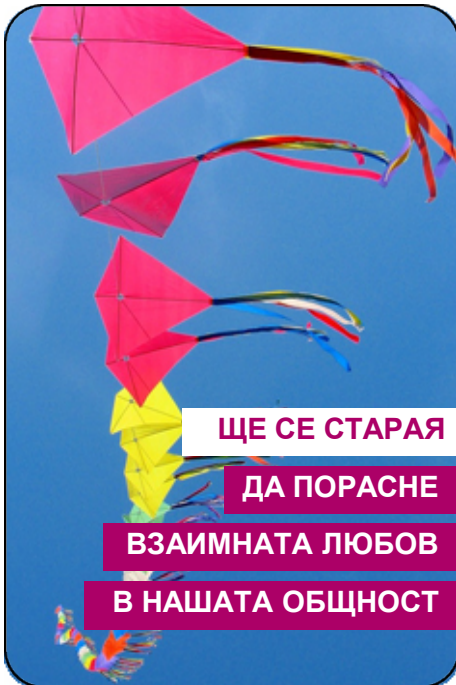
Ето защо Исус изисква не само
свидетелство на отделни
християни, а на християнската
общност. Тя трябва да покаже, че
животът, донесен от Исус наистина
може да роди ново общество, в
което да има истинско братство
между хората, взаимната помощ,
особено внимание към слабите и
нуждаещите се.

“Какви са отношенията ми
с хората от моята
общност?”

Така са правели първите християни
по времето на Римската империя.

Днес ние сме „първите
християни”, призвани, като
тях, да си прощаваме, да
бъдем винаги нови, да си
помагаме; с една дума да се
обичаме както Исус ни
обикна, уверени, че Неговото
присъствие сред нас
притежава сила, която да
привлече и други към същия
живот на любовта.

“Ще използвам всяка
възможност за да
помогна на някой, да
направя добро на другия,
за да порасне взаимната
любов в общността”.

ЩЕ СЕ СТАРЯЯ

ДА ПОРАСНЕ

ВЗАИМНАТА ЛЮБОВ

В НАШАТА ОБЩНОСТ

Моят ангажимент в общността:

“Ще използвам всяка възможност за да помогна на някой, да направя добро на другия, за да порасне взаимната любов в общността”.

Колко хора успях да зарадвам?

